

Долго време ни требаше да се сетиме дека овие жртви заслужуваат должна почит, а заслужуваат и да ги овековечиме нивните ликови во достоино спомен-обележје, зашто денешната слобода и мир ги платија со своите животи.

Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

Конечно, по 16 години, Република Македонија им изгради споменик на 54 војници и старешини, кои загинаа во 1991-1992 година, за време на крвавите настани при распа-

СПОМЕНИК НА ЗАГИНАТИТЕ ВОЈНИЦИ И СТАРЕШИНИ (1991-1992) ВО КРВАВИТЕ НАСТАНИ ПРИ РАСПАЃАЊЕТО НА ЈУГОСЛАВИЈА

ЗАГИНАА ЧЕСНО ИЗВРШУВАЈЌИ ГИ СВОИТЕ ВОЈНИЧКИ ДОЛЖНОСТИ

МАКЕДОНИЈА СО НИШТО НЕ ПРИДОНЕСЕ ЗА БАЛКАНСКИОТ КОШМАР, НО БЕШЕ ЖРТВА НА СИТЕ ПОЛИТИКАНСТВА!

ѓањето на поранешна Југославија. Загинаа во цветот на младоста, чесно извршувајќи ги своите војнички должности, служејќи го воениот рок во редовите на тогашната ЈНА. Долго време ни требаше да се сетиме дека овие жртви заслужуваат должна почит, да ги овековечиме нивните ликови во достоино спомен-обележје, зашто денешната слобода

и мир ги платија со своите животи.

На отворањето на споменикот, градоначалникот на Скопје, Трифун Костовски, истакна:

"Минатиот век на Балканот не му донесе ништо добро. Се случиле две балкански војни, а територијата на Балканот се користеше за воените дејствија и за време на двете светски војни, по-

следната деценија од крајот на векот уште еднаш беше кобен за Балканот, особено за територијата на поранешна Југославија. Колку и да се чинеше дека поранешна Југославија е надворешно стабилна, таа сепак се распадна. Немирите меѓу југословенската војска и новоформираните национални армии на Словенија и на Хрватска беа само увертира во крвавата граѓанска војна во Босна, а потоа и на Косово. Иако РМ со ништо не придонесе за балканскиот кошмар, ниту за разурнувањата во Словенија, за геноцидот во Хрватска, за босанската трагедија или за косовската драма, ние сепак бевме една од жртвите на сите политиканства... Сурова е реалноста на несоборливите факти, бројки и документи, за страдањата, патилата и за многуте несреќи на македонските семејства. Од 6 мај 1991 година па до 12 мај 1992 година загубивме 54 чедра. Денес тешко можат да се најдат зборови за утеха на нивните семејства. Како и на многуте непоколебливи Македонци од нашата повеќеовековна историја за слобода на татковината, така и на овие македонски старешини и војници им припаѓа пиедесталот на борци, кои го вградиле својот живот за посветла иднина на Македонија..."

Добро е што воопшто и се сетивме, но прашање е - ако за овие жртви на нашата држава ѝ требаа толку години, тогаш уште колку години ќе ѝ бидат потребни за да им изгради достоино обележје на жртвите од 2001 година!?"

ПО 16 ГОДИНИ ОДДАДЕНА ДОСТОЈНА ПОЧИТ